

1. O God, zwijg niet, blijf toch niet stil of wer - ke - loos toe -
 2. Ze zeg - gen: "Laat ons Is - ra - ël ver - nie - ti - gen, ver -
 3. Zo kwa - men E - dom, Is - ma - ël, Ha - gar en Mo - ab
 4. Be - straf hen, Heer, als Mid - jan eens, als Si - se - ra en
 5. Ze zei - den: "La - ten wij dat land van God nu gaan be -
 6. Zo als een vuur het bos ver - brandt, rood gloei - end maakt de
 7. Ver - schrik hen Heer, maak hen be - schaamd, tot schan - de wordt hun

5

- kij - ken. Uw te - gen - stan - ders gaan te - keer, zij we - ten van geen -
 6. moor - den. Geen mag meer den - ken aan die naam, die wil - len wij niet -
 7. sa - men met Ge - bal, Am - mon, A - ma - lek. Ook Fi - li - stij - nen -
 8. Ja - bin, ver - sla - gen bij de Ki - son - beek, ge - dood, tot mest ge -
 9. zet - ten, de ste - den ne - men als be - zit". Heer, wil hen dat be -
 10. ber - gen, ver - volg hen Heer met storm en wind, laat uw or - kaan hen
 11. le - ven. Zij zul - len we - ten: God is Heer, laat ons Hem e - re

9

wij - ken, zich ke - rend te - gen U, vol haat. Ze zoe - ken voor uw -
 10. ho - ren". Ze slo - ten sa - men een ver - bond dat ve - le vij - an -
 11. kwa - men bij - een met Ty - rus, ja zelfs kwam As - sy - ri - ë en -
 12. sla - gen. Zo - als U O - reb, Ze - ëb trof en Ze - bach en Sal -
 13. let - ten. Blaas hen uit - een als dis - tel - pluis, ver - strooi als kaf in -
 14. ter - gen. Maak hen te schan - de, want mis - schien zul len zij sme - kend -
 15. ge - ven. De al - ler - hoog - ste God op aard' bent U al - leen, U

13

volk het kwaad op dat het zal be - zwij - ken.
 - 14. den ver - bond, die zich aan U niet sto - ren.
 - 15. hielp de stam van Lot het kwaad be - ra - men.
 - 16. mu - na sloeg, met heel uw last van pla - gen.
 - 17. wind - ge - ruis, met spot - ten met uw wet - ten.
 - 18. naar U zien, op dat U hen zult ber - gen.
 - 19. bent het waard om eeu - wig eer te ge - ven."